

Всички тия данни показватъ, че много отъ обикновенитѣ кѫщи на 31. XII. 1910 г. сѫ служили и за яхъри, а заедно съ това много отъ последнитѣ сѫ служили и за живѣне. Обяснението на тоя фактъ не може да се намѣри въ промѣната на метода за събирането на сведенията, нито въ формуляра, съ който сѫ събириани тия сведения. И при дветѣ преброявания — 1905 и 1910 г. — методътъ е единъ и сѫщъ, даже и въпроса за предназначението на сградата не е промѣненъ по сѫщество. Гольмото нарастване на сградитѣ служещи за яхъри, яхъри и плѣвни и за живѣне, за смѣтка на обикновенитѣ кѫщи, неможе да се обясни и съ необикновеното увеличение на добитъка, защото такова не е имало. Знае се, че у настъ, особено по селата, хората и добитъка често пѫти живѣятъ не само въ една и сѫща сграда, но даже, въ отдѣлни случаи, въ едно и сѫщо помѣщение. Би могло, значи, да се очаква, че при голѣмъ брой добитъкъ ще се наложи прибирането на частъ отъ него въ кѫщите, дето живѣятъ хората. Статистиката не дава данни въ подкрепа на едно такова допущане. Напротивъ, именно тоя добитъкъ, който най-много живѣе при хората, презъ 1910 г. е билъ по-малко, отколкото на 31. XII. 1905 г. Така, напр.,

	Преброяване на 31. XII Recensement du 31. XII	
	1905 г.	1910 г.
Коне —Chevaux	538,271	478,222
Говеда—Boeufs	1,695,533	1,606,533
Биволи—Buffles	476,872	412,978

Въпрѣки това, обаче, фактътъ за прибирането на добитъка на 31. XII. 1910 г. въ обикновенитѣ кѫщи по-вече, отколкото това е било при предшествуващето преброяване, е на лице. Причината на това прибиране сѫ голѣмитѣ студове, настѫпили презъ зимата въ края на 1910 г. И наистина, метеорологическите наблюдения показватъ, че тия студове сѫ били много по-голѣми въ сравнение съ съответните такива въ края на 1905 год.

Освенъ това, нуждно е да се добави, че поради необикновено слабото производство, особено на зъrnениtѣ храни, презъ 1907 г., и следъ това на недостатъчното такова презъ 1908 и 1909 г., строежитѣ презъ тия три години сѫ доста намалѣли. Увеличеното производство презъ 1910 г. е наложило заемането на нѣкои яхъри съ храни и премѣстването на частъ отъ добитъка въ избитъ на кѫщите за живѣне. Следнитѣ данни потвърждаватъ току-що казаното.

Години Années	Производство на зъrnени храни въ кантали. Production de céréales en quintaux.
1906	25,266,323
1907	14,226,462
1908	21,745,524
1909	20,056,054
1910	26,834,831

Следъ войнитѣ най-голѣмо е било нарастването на обикновенитѣ кѫщи, сегне на хамбаритѣ и яхъритѣ, които сѫ служили едно-

временно и за живѣне на хора, и най-после едно подобно нарастване се констатира на хамбаритѣ, яхъритѣ и плѣвнитѣ, отъ третата голѣма група, ще рече сградитѣ служащи само за други цели. Съ тия нараствания презъ последния шестъ-годишенъ периодъ постепенно се възстановява предвоенното разпределение на сградитѣ по предназначение.

Нарастването, изобщо, на отдѣлнитѣ видове сгради, съпоставено съ общия имъ брой, дава единъ обективенъ признакъ за българския социалентъ битъ. Преди войнитѣ се констатира едно систематично и непрекъснато намаление на хотелитѣ и ханищата въ селата и увеличението имъ въ градоветѣ; следъ сключването на мира и настѫпването отново на мирни години се констатира обратното явление, а именно нарастването на сѫщите сгради въ градоветѣ силно се намалява, почти изчезва, като срещу това увеличението имъ въ селата е доста чувствително. Тоя фактъ показва, че следъ войнитѣ много села у насъ добиватъ градски обликъ; стариятъ обычай да се прибиратъ за пренощуване въ частни кѫщи дошлиятѣ въ селото за търговия или други цели „чужди“, външни лица, постепенно, съ течение на времето, се изоставя. Вследствие на това, налага се откриване на ханища и хотели. Успоредно съ току-що казаното се забелязва, че презъ последнитѣ шестъ отчетни години, 1920—1926, болниците сѫ намалѣли съ 31. За пероритѣ 1900—1905 и 1905—1910 сѫщите сѫ нараствали съответно съ 240 и 73. Това намаление на болниците тъкмо следъ войнитѣ, когато, изобщо взето, болестите сѫ били по-разпространени и населението по-многобройно, може да се обясни само съ липсата на срѣдства. Държавата и изборнитѣ учреждения, като окръжните съвети, общинските управления и пр., сѫ въ невъзможност да подпомогнатъ и облекчатъ страданията на болните и неджгавите. Подобно намаление на грижата на държавата се забелязва и по отношение на затворите, които презъ периода 1920—1926 г. сѫ намалѣли съ 8, до като за периода 1900—1905 г. сѫ се увеличили съ 40.

Отъ втората голѣма група сгради: служащи едновременно за живѣне и за други цели, най-голѣмо е нарастването на яхъритѣ. Това нарастване не е вървѣло равномѣрно. Презъ петилѣтието 1905—1910 броятъ имъ се е увеличилъ съ 50,902, а за шестътъ следвоенни години — 1920—1926 — сѫщиятъ брой се е покачилъ само съ 25,920. Отъ таблица № 6 се вижда, че участието на яхъритѣ отъ тая категория въ общия брой на сградитѣ, преди войнитѣ, отъ преброяването на 1900 г. на всѣки 100 сгради 8·6 сѫ били яхъри. Съответните проценти за следващите две преброявания — 1905 и 1910 г. сѫ нараствали до 9·6 и 13·5. Следъ войнитѣ това участие е спѣзло на 8·3%. Непосрѣдствено преди войнитѣ и следъ тѣхъ чувствително сѫ нараствали дюкянитѣ и кръчмитѣ. Интересно е при това да се забележи, че презъ последния отъ означенитѣ въ таблицата периоди, нарастването въ селата се е